

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6T/150/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113010742
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113010742.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. februára 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Mgr. Zuzany Vankovej a Ing. Igora Polaška takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

B. T. nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom R. nad F., M. S. XXX/X, t. č. v H. I.

j e v i n n ý , ž e

dňa 09.02.2013 v čase o 15.39 hod. vstúpil do herne „F.“ v R. nad F., ul. L. č. XXX, kde podišiel k barovému pultu a následne ľavou rukou vytiahol atrapu krátkej guľovej zbrane (airsoftovej pištole) a vyžiadal mieriac zbraňou na poškodenú krupierku L. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom R. nad F., ul. kpt. M. č. XXX/X, vydanie finančnej hotovosti so slovami: „Daj mi všetky peniaze a rýchlo!“, ktorá potom z obavy o svoj život z pod baru vytiahla dve buksy s finančnými hotovosťami, jednu zo zásuvky a druhú z trezora, kde počas toho sa obvinený premiestnil za bar za poškodenú a tieto dve buksy si zobral do ruky, načo následne prinútil poškodenú si ľahnúť na zem a dať si ruky za hlavu, kedy následne obvinený odišiel z herne preč, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenej spoločnosti U. spol. s r.o., so sídlom v A., ul. Q. č. XX, I.: XX XXX XXX, škodu na odcudzenej finančnej hotovosti vo výške 794,- EUR

t e d a

proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l) Tr. zákona
ods. 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

a § 38

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne podal dňa 11.04.2013 pod č.k. 1Pv 131/13-19 obžalobu na obvineného B. T., nar. XX.XX.XXXX pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanej obžalobe a tak, ako je aj uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. mája 2013 v Trenčíne po prednese obžaloby prokurátorom bol obžalovaný B. T. predsedom senátu na hlavnom pojednávaní poučený o všetkých svojich procesných právach podľa § 34 a § 121 Tr. poriadku s tým, že bol následne poučený v zmysle § 257 ods. 1 s poukazom na odsek 4 Tr. poriadku o práve urobiť niektoré zo zákonných vyhlásení zmysle citovaných zákonných ustanovení. Obžalovaný po tomto poučení urobil k žalovanému skutku vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, že je z jeho spáchania vinný a ľutuje toho, čo sa stalo. Nakoľko obžalovaný uznal vinu zo spáchania žalovaného skutku v celom rozsahu, senát okresného súdu postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Tr. poriadku kladeným obligatórnymi otázkami predsedom senátu, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia obžalovaný odpovedal "áno". V zmysle § 257 ods. 6 Tr. poriadku senát okresného súdu následne vzhľadom k urobenému vyhláseniu obžalovaného a jeho odpovediam na všetky obligatórne položené otázky zisťoval stanovisko prítomných procesných strán, ktoré zhodne navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal a vykonal iba dokazovanie vo vzťahu k výroku o trestnoprávných sankciách. Po tomto zistení súd - senát okresného súdu vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku prijal s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba vo vzťahu k trestnoprávnym sankciám, keď takéto procesný postup bol možný aj s poukazom na to, že v prípravnom konaní zabezpečené a vykonané dôkazy o ktorých vierohodnosti neboli žiadne pochybnosti, podporovali urobené predmetné vyhlásenie obžalovaného a teda bolo nezvratne preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že sa ho dopustil v celom rozsahu práve obžalovaný. Obžalovaný bol pritom poučený v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. o tom, že jeho prijaté vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o uznaní viny je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné aj riadnym opravným prostriedkom - odvolaním či mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním, vyjmúc dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obžalovaný urobil vyhlásenie o uznaní viny v celom rozsahu zo spáchania žalovaného skutku s právnou kvalifikáciou v zmysle obžaloby, keď aj senát okresného súdu po právnej stránke posúdil žalovaný skutok v zhode s obžalobou ako predmetný zločin, keďže boli v danom prípade naplnené všetky pojmové znaky tejto skutkovej podstaty tohto trestného činu po vyžadovanej formálnej stránke, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka.

Obžalovaný vo svojej výpovedi pred súdom zároveň uviedol, že mu je ľúto, že spáchal skutok, ktorý je mu kladený za vinu, ako motív svojho konania uviedol skutočnosť, že je závislý od hrania na hracích automatoch, čo ho vedie k páchaniu trestnej činnosti a žiadal súd, aby mu uložil ochranné psychiatrické liečenie zamerané na závislosť od hracích automatov. Zároveň uviedol, že žije so svojou priateľkou, s ktorou má dvojročnú dcéru.

Zo správy Mestského úradu Dubnica nad Váhom vyplýva, že na MsÚ nebolo vedené konanie v spojitosti s osobou obžalovaného. Zo správy Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne, oddelenia všeobecnej kriminality vyplýva, že obžalovaný bol v roku 2011 šesťkrát riešený pre priestupok proti majetku, pričom bol vždy uznaný vinným a bola mu uložená pokuta a od roku 2012 je obvinený z priestupku proti majetku, pričom priestupkové konanie je v rámci prípravy. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že na obžalovaného sa hľadí ako keby nebol odsúdený.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) vypracovaného pribratou znaleckou organizáciou Centrum duševného zdravia, s.r.o. vyplýva, že obžalovaný netrpí žiadnou duševnou poruchou v zmysle choromyselnosti. Jedná sa u neho o patologické hráčstvo v zmysle návykovej impulzívnej poruchy, horšie sociálne adaptovanú osobnosťnú štruktúru, odvíjajúcu sa od detstva v neúplnej rodine. Tempore criminis premyslené plánované vopred pripravované konanie bez forenzne zohľadniteľnej psychopatológie. Obžalovaný je schopný chápať účel a zmysel trestného konania v plnej miere, v minulosti ani v

súčasnosti, ani v čase spáchania trestnej činnosti nešlo u neho o žiadnu duševnú chorobu v mysle choromyselnosti. Vzhľadom na svoj duševný stav vedel v čase spáchania trestnej činnosti rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania v plnom rozsahu. Rovnako jeho schopnosť toto svoje konanie ovládať bola prítomná v plnej miere. Pobyt obžalovaného na slobode by mohol byť pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrického hľadiska. Znalci odporučili súdu, aby u neho nariadil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, zamerané hlavne na jeho patologické hráčstvo. Patologické hráčstvo je v Medzinárodnej kvalifikácii chorôb zaradené medzi návykové a impulzívne poruchy.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd uznal obžalovaného Rozsudkom č.k. 6T/26/2013, zo dňa 15.5.2013 za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorý trest súd mimoriadne znížil podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona nakoľko vzhľadom na pomery páchatel'a mal za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom vo výmere 7 rokov bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Uvedený rozsudok bol následne potvrdený Uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 23To/62/2013 zo dňa 15.7.2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe dovolania generálneho prokurátora Rozsudkom 4Tdo 66/2013 zo dňa 3.12.2014 rozhodol, že Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 15. júla 2013, sp.zn. 23 To 62/2013 a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a § 39 ods. 1 Tr. zák., v prospech obvineného E. T.. A napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil. Uvedeným rozsudkom bol zároveň zrušený aj Rozsudok Okresného súdu Trenčín z 15. mája 2013, sp.zn. 6 T 26/2013 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Zároveň boli zrušené aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresnému súdu Trenčín bolo prikázané, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. okolnosti prípadu v spojení s ďalšími tam uvedenými podmienkami môžu byť iba okolnosti, ktoré sú súčasťou skutku, resp. vo výnimočnom prípade aj také, ktoré síce nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, ale v danej kvalite a kvantite sa pravidelne nevyskytujú. Pomery obvineného sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia - charakterizujú jeho osobu ako objektu trestu a jeho citeľnosti pre neho a význam týchto pomerov sa zhodnotí vo všetkých týchto súvislostiach významných pre jeho nápravu a z toho plynúci záver musí byť zjavný, že trest uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by obvinený pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Teda, že by bol neprimerane prísny a súčasne, že narušenosť obvineného nie je až taká závažná, aby bolo potrebné na neho pôsobiť trestom dlhšieho trvania.

V aplikačnej praxi súdov okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy obvineného. Za pomery obvineného možno zas považovať viac významných pohľadujúcich okolností pri nedostatku prirážajúcich okolností. Daný prípad však do tejto praxe nezapadá.

Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza a to bolo známe už v čase rozhodovania okresného aj krajského súdu, že obvinený od roku 2006 do roku 2012 spáchal 7 rôznych úmyselných trestných činov a to aj trestný čin lúpeže, pričom spáchanie trestných skutkov sa nezahladzuje na rozdiel od odsúdenia. Amnestiou prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 mu bol odpustený výkon zvyšku trestu odňatia slobody a prejednávaneho skutku právoplatne kvalifikovaného ako zločin lúpeže sa dopustil 9. februára 2013. Zločin lúpeže bol dokonaný, teda z plánovaného konania obvineného nastal škodlivý následok v podobe získania neoprávneného majetkového prospechu, ktorý bol vrátený až po zákroku príslušníkov polície a nie z vlastnej vôle obvineného. K priznaniu obvineného došlo až pod ťarchou dôkazov. V dobe tohto zločinu jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti boli plne zachované, čo je zrejmé zo znaleckého dokazovania. O maloleté dieťa sa obvinený v skutočnosti nemohol ani starať a jeho vyživovacia povinnosť k nemu nemohla byť reálna lebo tesne pred spáchaním tohto

činu bol vo výkone trestu. Vyhlásenie obvineného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania žalovaného činu, ktoré okresný súd aj na návrh prokurátora prijal uznesením nemôže byť dané na úroveň konania o dohode o vine a treste. Absentuje totiž dohoda o treste a ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s mimoriadnym znížením trestu pri prijatí vyhlásenia obvineného na hlavnom pojednávaní vôbec nespája.

Vzhľadom na uvedené použitie mimoriadneho zmierňujúceho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. v tejto veci bolo neprípustné. Námiety generálneho prokurátora sú preto dôvodné, použitie zmierňovacieho ustanovenia v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. bolo v posudzovanej veci nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest nezákonný lebo je mimo zákonnej trestnej sadzby.

Vzhľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR prvostupňový súd nariadil vo veci opätovne hlavné pojednávanie, pričom na návrh obžaloby súd vykonal ešte dokazovanie výsluchom svedkyne U. B., oboznámením hodnotení správania obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody a vo výkone väzby a novým odpisom z registra trestov.

Svedkyňa R. B., matka obžalovaného vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že syna majú všetci radi. V ten deň keď sa to stalo obžalovaný nedodrжал určité podmienky, na ktorých sa dohodli, veľmi ju vtedy nahneval. Prišla za ním a povedala mu nech si zbalí veci a nech vypadne. Myslí si teraz, že konala narýchlo, impulzívne, direktívne. Aj napriek tomu, že videla zúfalstvo v jeho očiach trvala na tom, aby z domu vypadol. Syn bez nejakého slova a odporovania si tašku v rýchlosti zbalil a odišiel. Následne na to sa dozvedeli čo sa stalo. Myslí si, že na základe toho, čo sa doma odohralo, asi to zúfalstvo, zúfalá situácia, ktorá u neho bola urobil to čo urobil. Myslí si, že za normálnych okolností by to nebol schopný urobiť. Odišiel so zbalenou taškou, bez peňazí. Nedokáže pochopiť prečo to urobil, asi to bol skrat. Na otázky uviedla, že skutok sa stal asi dve hodiny od času kedy odišiel. Syn mal problémy s hraním na automatoch, ale nezдал sa jej, že tá závislosť je až taká. Stalo sa, že v minulosti niečo zobral, vedela, že niečo tam je, ale nevedela, že je to až v takom rozsahu, že dokáže také niečo urobiť. Nevie, či potreboval peniaze na automaty, alebo niekde vycestovať. Býval u nej odvtedy ako bol prepustený na amnestiu. Mal o seba postarané. Pred nástupom do výkonu trestu býval v Bratislave a tam aj pracoval ako kuchár. Myslí, že nezarábala najhoršie. Býval s priateľkou, s ktorou mal dieťa, o ktorých sa v tom čase aj finančne staral. V súčasnosti je s obžalovaným v kontakte, chodia každý mesiac na návštevy. Všetci to zle znášajú. Jeho priateľka nechce ísť s dieťaťom do väzenia za ním, takže po celý čas čo bude vo väzení to dieťa neuvidí. Bolo by dobré, aby sa staral aj finančne čo najskôr o to dieťa. Dôvodom, prečo ho vyhodila bolo, že sa dohodli na podmienke, že si nájde prácu a prišla na to, že jej chýba zlatý náramok, čo ju naštartovalo, že sa znova zopakovalo niečo čo nečakala. Býval u nej zhruba mesiac. V deň keď sa to stalo, jej telefonoval pán zo Švajčiarska, že tam môže nastúpiť. Plat bol 3000 Euro, nemusel vedieť jazyk, ubytovanie, stravu mal zabezpečené. Tiež mu volala pani z Rakúska, do pizzerie mohol ísť robiť. Hľadal si prácu. Nevie, či v ten deň chcel ísť do Rakúska a potreboval na to peniaze. Neuvedomila si vtedy, či má kam ísť. Dostala taký hysterický záchvat a v tom záchvate konala. Teraz by to už tak neurobila. Nepremyslela to.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava súd zistil, že správanie a vystupovanie obžalovaného je na požadovanej úrovni, prejavuje snahu o dodržiavanie ústavného poriadku, príkazy a nariadenia personálu plní. Zachováva zásady slušného správania. Disciplinárne riešený nebol a nebola mu udelená disciplinárna odmena. Vo svojom voľne prejavuje pozitívny postoj a záujem o trávenie voľného času, hráva spoločenské hry, číta knihy, sleduje televíziu. V ústave nie sú vytvorené podmienky na zaradenia obvinených do práva a preto nie je pracovne zaradený a nemožno ho po tejto stránke hodnotiť. Jedná na o obvineného, ktorý si plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby je bezproblémový.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou súd zistil, že odsúdený bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného bolo v súlade s ústavným poriadkom, slušné. Príkazy a nariadenia príslušníkov plnil, interné normy rešpektoval. V kolektíve spoluodsúdených konflikty nevyvolával. Chodil riadne ustrojený a upravený, v osobných veciach si udržiaval primeraný poriadok. Dbal o zverené výstrojné súčiastky. Funkcie nezastával. Bol dva krát disciplinárne odmenený, naposledy 6.8.2014 mimoriadnym povolením telefonovania. Disciplinárne odmeny mu boli udelené za dlhodobé pozitívne výsledky pri plnení pracovných povinností v kuchyni pre odsúdených. Disciplinárne potrestaný nebol. Prejavil záujem o kurz nemeckého jazyka a kurz

„Právo na každý deň“, do ktorých zaradený nebol. Odsúdený bol prijatý na strednú odbornú školu obchodu a služieb v Trnave v odbore kuchár s nástupom 23.9.2013. Dňa 25.9.2014 požiadal vedenie školy o prerušenie štúdia. Voľný čas sa snažil využívať zmysluplne a to čítaním literatúry, hraním spoločenských hier a sledovaním televízneho vysielania. Zo športov preferoval posilňovanie a stolný tenis. Do aktivít organizovaných v rámci kultúrnoosvetovej činnosti na oddiele sa zapájal sporadicky. Pracovne bol zaradený na pracovisko s dohľadom v ústave Euroobuv - ručné šitie obuvi, z tohto pracoviska bol vyradený z dôvodu pozastavenia výroby. Potom bol pracovne zaradený na pracovisko v ústave s dohľadom vnútorná prevádzka - kuchyňa odsúdených ako kuchár. Pracovné povinnosti si plnil zodpovedne, bol dostatočne zručný, prácu odvádzal v požadovanej kvalite. Jeho pracovná morálka bola na dobrej úrovni. Odsúdený bol vychovávaný v úplnej rodine do 5 rokov, kedy sa rodičia rozviedli. Má jedného nevlastného súrodenca. Po základnej škole študoval na strednom odbornom učilišti v odbore kuchár, školu však nedokončil. Dva roky pracoval v ČR vo výrobe automobilov. Neskôr pracoval vo viacerých reštauráciách ako kuchár. Pred výkonom trestu bol nezamestnaný. Je slobodný, otec jedného dieťaťa, vyživovaciu povinnosť si plnil. Pravidelný kontakt formou korešpondencie udržiaval s matkou, otčimom, bratom, dcérou a bývalou priateľkou. Vo výkone trestu ho pravidelne navštevovala matka, otčim a brat.

Z aktuálneho odpisu z registra trestov súd zistil, že oproti pôvodnému stavu u obžalovaného nedošlo k žiadnym zmenám.

Vzhľadom na vyslovený právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí konštatoval, že v prípade obžalovaného nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu, ktorým právnym posúdením je súd viazaný, sa súd uvedenou možnosťou pri ukladaní trestu obžalovanému už nezaoberal, pričom súd v príslušnej časti odkazuje na vyššie uvedené odôvodnenie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

V zmysle § 34 ods. 4 Tr. Zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný naplnil skutkovú podstatu trestného činu lúpeže so zbraňou iba formálne, nakoľko na jeho spáchanie nepoužil zbraň v technickom zmysle slova, pričom svojím konaním reálne neohrozil život ani zdravie iných osôb. Obžalovaný pritom konal vo forme priameho úmyslu, pričom tak jeho rozpoznávacía zložka ako aj ovládacia zložka konania bola v čase spáchania skutku daná v plnej miere. Obžalovaný spôsobil škodlivý následok vo forme svojho neoprávneného obohatenia. U obžalovaného súd zistil danosť jednej poľahčujúcej okolnosti a to, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a svoje konanie úprimne oľutoval bez danosti príťažujúcich okolností. Súd neuznal obžalovanému poľahčujúce okolnosti, na ktoré poukazovala obhajoba, že by čin spáchal v dôsledku núdze a pod vplyvom tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov, nakoľko bol matkou vyhodený z domu bez finančných prostriedkov, nakoľko na základe výpovede matky obžalovaného možno konštatovať, že si obžalovaný stav núdze a tiesnivých osobných a rodinných pomerov spôsobil sám. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného súd konštatuje, že v minulosti síce nevedol riadny život a bolo u neho znalcami zistené patologické hráčstvo v zmysle návykovej impulzívnej poruchy, horšie sociálne adaptovanú osobnostnú štruktúru, odvíjajúcu sa od detstva v neúplnej rodine, avšak hodnotenia jeho správania sa vo výkone väzby a vo výkone trestu odňatia slobody sú kladné.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a zabránenie obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a morálne odsúdenie obžalovaného je postačujúce obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov.

Pokiaľ ide o zaradenie páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, nakoľko neboli splnené podmienky na zaradenie do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, pretože na obžalovaného sa hľadí, ako by nebol odsúdený.

Vzhľadom na odporúčenie znalcov a samotnú žiadosť obžalovaného sa súd zároveň zaoberal otázkou možnosti nariadenia ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou obžalovanému, zamerané hlavne na jeho patologické hráčstvo.

Súd však dospel k záveru, že obžalovanému nie je možné uložiť ochranné liečenie či už obligatórne podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko diagnostikovaná porucha nemala vplyv na príčetnosť obžalovaného a teda nebol ani priestor na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a zároveň nie sú splnené podmienky na fakultatívne uloženie ochranného liečenia podľa § 73 ods. 2 písm. a) až d) Trestného zákona a teda ochranné liečenie súd obžalovanému neuložil. proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia -vyhlásenia (doručenia) odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.